

Український Казин

No. 17 Vol I.

UKRAINIAN CALL—Ukrainian Weekly

21st December, 1947

ЧИСЛО 17, РІК I.

Лондон, 21. грудня 1947

Ціна 6d. Price

ЗБРОЙНИЙ «МИР»

Ніщо так не характеризує сучасний стан міжнародної політики, як фiasco конференції чотирьох та заява Трумана що, як заведе потреба Америка знов пішла військом до Італії.

Починаючи від Сходу; південна Корея хорониться перед російською інвазією лише присутністю американських військ. В Китаї лише збройна акція Чан-Кай-Шека хоронить країну від заливу Росією, Гуреччину, на разі, перед заливом вратувала її готовість кожної хвилини збройно відперти російські зазіхання. Грецію охоронила збройна допомога Америки. Францію щойно спасла від уярмлення армія, як армія еспанська вспанію.

Там де цей збройний спротив слабне, як в Гресті, в Італії,—із за плоту звляються, узброєні до зубів постаті московського ганстера. Коли Европа захоче розборітись, і присвятитися мирній творчій праці,—вона завтра впаде жертвою Москви. Така витворена ситуація збройного «миру» в Європі.—Як думають великі держави звільнитись від цієї змори? Вони вже поволі приходять до думки, що вічно стояти з ружницею до ноги не можна; що треба всі народи що впали у війні, поставити на ноги. Звідти мир з Італією, поміч Греції, плян Маршала, ну і остання спроба створити уряд Зах. Німеччини. Дехто говорить навіть про Японію як про майбутнього союзника проти Росії і т. п. Це добре, що це вже хоч і спізнено робиться. Але з огляду на повільне темпо дозрівання західної політичної думки, насувається питання; скільки років чи місяців ще мине, заки держави побачуть що всього цього за мало. Треба розпочати дійсну контракцію проти російського імперіялізму і збройного «миру». Москва удушє народи в своїй смугі, а ті що поза нею,—розкладає, дезорганізує і старається захопити. Захід повинен, не лише рятувати ті народи, що опинились по його боці, але і розпочати акцію в обороні 100 мільйонів людей, що опинились під московським берлом. Москва суне на Рим, на Рен, Париж, на Тегіран, Атини, Дарданелі, не визнаючи ніяких договорів, ні зобовязань. Чи довго Захід буде почувати себо звязаним умовами з ганстерами з Кремля? Чи довго мовчатиме, або говоритиме, як про московську домену, про Букарешт, Софію, Київ, Варшаву? Чи довго, в догоду Росії ігноруватиме Незалежницький рух проти

ТЕРЕН ДІЯЛЬНОСТІ УПА СЯГАЄ ПОЗА ДНІПРО

В своїх зізнаннях на Варшавським процесі судовим польських підземних організації, заявив Станіслав Сендзяк, один з провідників ВІН-у, що на підставі оповідань Ушстів, конспіраційна сітка тої організації простирається аж до Києва і поза Дніпро. В часі діяльності обжалованого в піземеллі, УПА запропонувала

Йому, як і взагалі представникам ВІН-у, для справдження вислати польську патрулю військову, якій забезпечувала дорогу, конспіраційними шляхами, аж до Києва і повороті до Польщі. Про польських лісовиків в Білосточчині, заявив Сендзяк, що багато з них рекрутувалося з дезертерів армії Жимерського.

ОСТАТОЧНИЙ КРАХ КОНФЕРЕНЦІ ЧОТИРОХ

Конфенція чотирох міністрів закордонних справ, яка розпочалася 25 лист., в понеділок 15 грудня на своїм 17-тим з черги посіданні—остаточно заломилася і покінчилася звичайним фiasco. Маршал, міністер закордонних справ Америки запропонував перервати конференцію і заявив, що: «осягнено основну і дефинитивну різницю в справі відшкодування Німеччини на користь Росії.» Молотов домагався відшкодування в сумі 10 міль. доларів, що не тільки спаралізувало господарську

будову Німеччини але рівнож здержало будову цілої Європи.

Конференція закінчилася без усталення мирового договору з Австрією, що було власне головним предметом нарад.

Невдача конференції причиниться в значній мірі до затіснення співпраці Англії і ЗДА, в економічній консолідації в своїх окупаційних зонах Німеччини. Правдоподібно що і Франція врешті здецидується на господарську єдність своєї з окупаційними зонами Англії і Америки.

АРАБСЬКО-ЖИДІВСЬКА ВІЙНА

Всутичці між жидівським Іргуном цдай Левмі і Арабським легионом короля Абдулли, було заохитих 14 жидів. Арабський легион е вилллом Трансйорданської армії, його командантом е англієць, Глобпаша. До трьох тисяч легионерів знаходяться в Палестині. Жидівські організації домагаються усунення легиону з Палестини.

Під час імпазантної арабської маніфестації в Каїрі, яка тревала дві години, Емір Файсал, міністер закордонних справ Сабаудської Арабії заявив що його країна готова фінансувати акцію «спасіння Палестини» від жидівської інвазії.

За останній тиждень до 200

ТИТО ГРОЗИТЬ ЗАЙНЯТИ ТРІЕСТ.

В звязку з евакуацією американських вїдділів з району Грїєту, спостерігається якісь таємничі перегруповання югославських пограничних військ. Трумен заявив, що в разі, якби незалежність Трїєсту чи Італії була zagrożена, американські війська повернуть туди.

Росії? Чому Молотов обкидає інсинуаціями Захід, і чому не почує у відповідь всю правду про Росію? Чому існує Комінформ і чому нема Антикомінформу? Ось питання, які вимагають негайної відповіді і розвязки.

люда, арабів і жидів, було забитих і ранених під час сутичок між збройними відділами обох сторін. між Ірф-ом і Тель-Авівом точиться Формальна війна. Положення британських військ е дуже дражливе, бояк доносить «Обзервер»—не могли-би вони, з політичних мотивів, ужити таких драстичних способів боротьби, проти арабів—як в 1936 році. Кількакратно британські війська були атаковані з обох сторін. Положення в Палестині, створене необачним рішенням Обєднаних Націй, завважає той самий часопис, дуже критичне: «майбутне Святых Місць заповідає період насильств і крови.»

КОНСТИТУЦІЯ ЗАХІДНОЇ НІМЕЧЧИНИ

Західні союзники вже уложили проект конституції для Західної Німеччини (на випадок невдачі Льондонської конференції). Конституція передбачає федерацію країн двох, а може, й трьох смуг. Ця конституція матиме тимчасовий характер.

Європа і світ мають вибір: або щоб в світі запанувала «Пакс Московітика», або—щоб Европа знов стала вільною, вся, всі народи, від Бритійських островів до України вкляючно. Третього вибору не має.

--В.

НЕ БУЛО ЗЛУДИ.

Вже минулого тижня часописи писали висуваючи твердження що; Льондонська нарада чотирьох мін. наближається до свого кінця. Вже тепер ясно, що як і попередні, вона скінчиться нічим завдяки обструкції советського делегата. Молотов видвигнув жадання репарацій від Німеччини, причим жадана ним для Росії сума виносить 2,500 мільонів фунтів. Це абсурдальне домагання знайшло негативне прийняття не лише з боку Англо-саксонців, але і Франції. Західні союзники вимагають передусім, щоб Німеччина стала перш на ноги економічно, і щойно тоді вже розмөвляти про репарації. Москваж уперлася при своїх жаданнях, хоч Бевин заявив, що Росія вже вивезла з Німеччини всяких матеріялів і уряджень на суму 7,000 мільонів доларів, отже на суму майже у тричі більшу від зголошених московських претенсій. Сам Молотов відмовився назвати грошеву вартість вже вивезених росіянами з Німеччини дібр. Беручи під увагу таку позицію росіян, а рівнож незвичайно нахабний і напастливий тон Молотова супроти інших трьох партнерів, тяжко припускати, щоб конференція могла дати якіб то не були позитивні вислїди. Маршал готується до відїзду на прикінці цього тижня. Як будуть поладнані німецькі справи після невдачної конференції, тяжко сказати. Молотов пропонував відрочення наради на два місяці, але не знати чи на це пристануть інші держави, бо збиратися по двох місяцях наново тільки на те, щоб справа знов розбилася через саботаж сталінського вислання, не булоб ніякого глузду.

СТРИМАННЯ СОВЕТСЬКОЇ РАПАТРІАЦІ З ФРАНЦІЇ

Згідно з відомостями Паризької префектури, з 4,000 советських рапатріантів які за кілька днів мали відплисти до Росії, будуть випущені лише 1,000, решта затримана. Причини цього зарадження треба, мабуть, шукати, в видаленні французької рапатріаційної комісії з Росії і припинення в звязку з цим, рапатріації французів, ще позісталих там.

ПРАЦЯ АМЕРИКАНСЬКОЇ МІСІЇ В ГРЕЦІЇ

В звіті американської місії до Греції зазначається, що грецька армія отримала від місії 74,000 тон военних матеріялів протягом місяців серпня-жовтня. Цей матеріял вловні вистарчає, щоб здусити большевицькі банди на території країни.

Р. О.

ЗА КИМ ІТИ?...

В старі часи відбувалися іноді так звані „відемські процеси“. Спогади про це маємо і в нашій літературі, напр. у Квітки („Котопська відьма“). Вистарчало тоді нераз вказати на якусь бабу, що вона в звязку з нечистою силою, і вже пропала тоді вона. Докази непомогли.

В ХХ-м віці взновили відемські процеси большевики, а за ними їх ближчі чи дальші симпатки. „Добрі сили“ у них-це були „соціалізм“, „поступ“, пролетаріат“, „вільна думка“, „демократія“ і т. п., при чім в слова ті вкладається зміст, що немав нічого спільного зданним поняттям. Навпаки, „злі сили“ це були „націоналізм“, „фашизм“, „реакція“, „контреволюція“, „ретроградство“, „монархізм“, „капіталізм“ і пр. вже сам факт, що когось обвинувачували в наклепанні з тими „темними силами“ — вистарчив, щоб знеславити його в очах громадської думки, або по судовім „комедійнім дійстві“ поставити під стінку. Були це свого роду нові відемські процеси, що їх провели „поступові“ кати в своїх судах, коли мали силу, або в пресі, коли не мали.

І це зявище, з большевицької Росії поширилося майже в цілім світі. В своїй інавгураційній-і останній-промові недошлий Французький прем'єр, Лев Блюм, в критичні дні страйку і комуністичного нападу на республіку, — зазначив, що опріч небезпеки зліва, грозить Франції небезпека зправа, маючи на думці ген. де-Голя. Який режим запровадив-би генерал, правий, лівий чи середній, — вкождім разі це був-би режим французький, Тоді як режим комуністичний-це бувоб правильний міжнародно наволочі на услугах Кремля, який очевидно зробивши з Франції щось подібне до совєтської України. Але для Блюма генерал був небезпечніший вже через те саме, що він був генералом, а що про нього йшла також чутка, що є „правий“, то він і був для Блюма і Блюмів „вільмаком“, гідний осуду і за-суду.

Комуністи-ж, не зважаючи на те, що були масові убійники і верги Франції, були „дорогими товаришами“, вірними тої самої „Церкви“ Карла Маркса...

Вся псевдодемократія, відомо, вже від літ прагне зімнути ген. Франка в Іспанії. Чому? Тому що він мішається до Європейських справ, накидаючи ім свій „Фашизм“? Ні, сидить спокійно нічого іншого небажає, щоб тільки його Іспанію лишити в спокою, як він лишає інших. Може

тому, що він мілітарист, „урмонгер“? Також ні, бо неутральність Франківської Іспанії, під час війни сильно помогла Англії і Америці. Чомуж псевдодемократи конче хочуть його позбутися? Та просто тому що є насамперед генерал, а тим самим очевидно „реакціонер“ і „правий“. Крім того шанує і протегує Церкву, отже, річ ясна, є реакціонер“ і „клерикал“. Це не може подоватися „поступовцям“ і іншим масонам, які дуже радо засідають при однім столі з такою паціфістами, антимиляристами, демократами і поступовцями Організації Об'єднаних Націй, як Вишинський і Молотов. Але в тій самій ООНції нема місця представникам Франківської Іспанії, як „вільмакам“.

Греція, героїчна Греція, яка довгий час ставляла завзятий опір військам Фашистської Італії, теж є трохи підозріла в очах „поступових“ — інквизиторів, бо є монархією. Вже миліший ім Тіто і Димітров, бо цеж не вільмаки, а поступовці, антиклерикали і демократи.

Навіть Англія немає пощади в очах псевдодемократичних інквизиторів, бо не хотіла в суцелеч праву, стати протектором неоправданих забіганок терористичного сіонізму. Як тільки це вияснилося, Бевін відразу став теж „Фашистом“ якби лиш сила тим інквизиторам, вониб напевно і йому вчинили своє судилице, як в дані часи д. вільмакам“. Збракуж того об'єкдують лише болотом британського міністра в своїй пресі.

(дальше буде)

УКР. ВСЕАМЕР. ЗІЗД

В днях 17-18-19 листопада, ц. р. на зізді представників українців Канади, Парагваю, Уругваю, Зеднаних Держав Америки, Бразилії і Аргентини, в Нью-Йорку, створено Об'єднаний Фронт Українців-громадян цих названих повище держав, під назвою „Панамериканська Українська Конференція“, якої виконний орган названо Секретаріат Панамериканської Конференції. Члени Секретаріату тимчасові й їхні організації мають право змінити і заступити іншими. На працю Секретаріату призначено відповідний бюджет.

У постановах Зізду є привіт і признання за героїчну боротьбу за волю України—для УПА і її бойового проводу. Поодинокі представництва українців із кожної держави виділювали членів для створення Секретаріату Панамериканської Конференції, в такому складі: о. Д-р. В. Кушнір від КУК-голова, Др. Лонгин Цигельський - діловий голова, п. Д. Ганчин - скарбник від У.К.К.А., п. І. Горачук-член від Бразилії, п. І. Грегоращук-член від Аргентини, Парагваю і Уругваю.

НА СТОРІНКАХ УКР. ПРЕСИ

ДЕ ШУКАТИ ПРИЧИН НЕВДАЧІ

Соціалістичне „Наше Життя“ в Німеччині присвячує статтю 30-літтю революції 1917 р. Старастяся довести, що причини нашої невдачі тоді треба шукати в „несвідомості мас“ народних. Чи дійсно це було причиною наших визвольних змагань в ті часи? Питання це має не тільки історичне значення. „Наше Життя“ (24. XI) пише: „національна свідомість в українських масах була в 1917 р. дуже мала. Тому було легко большевикам баламутити ці маси обіцянками. Українські народні маси були пасивні, байдужі, вони нерозуміли того, що їм несе большевицька Москва. Тільки тоді, коли побачили грабуники, терор і руїни, схамулилися і почали проти большевиків боротися“... Насамперед, українські маси зовсім не були такі пасивні про це найкраще знали большевики. Але припустім, що „Наше Життя“ має рацію, що маси були ще не свідомі і аж згодом пізналися на большевизмі, так цеж і були маси. А от далеко гірше що непізналися на большевиках і дади себе ним ошукати многи члени української соціалістичної верхівки. Цеж історичний факт, що навіть побачивши большевицькі „рабуники, терор і руїну“, ліві українські соціалісти-революціонери пішли наспівпрацю з большевиками проти власного народу.

Цеж факт, що був. голова Центр. Ради, голова партії соціалістично-революціонерів, в своїм органі на еміграції у Відні („Борітеся-поборете“) накликав еміграцію схилити в діл блакитно-жовтий прапор і — „через трупи і кров“ українського народу, — подати руку згоди большевикам-бож вони здійснюють „велику соціалістичну революцію“... Цеж він потім поїхав до ССРСР., „співпрацювати“ з большевиками. Цеж голова другої, сол. дем. української партії, б. прем'єр знаний письменник, написав на еміграції ряд памфлетів про большевицьких і листів до московських можновладців, щоб взяли його служити ім. Цеж взяв його провідники галицько-української соціалістичної партії (Сіяк, Вітик, Ю. Бачинський) пошмищували в Москву, у „третьій Рим“, щоб перш для неї працювати, а потім гинути „не за Україну, а за її ката“... Як бути з тими фактами? Цеж була не „не свідомою маса“, а свідомі нібито провідники, які тоді пішли на службу, коли вже „побачили рабуники, терор і руїну“, що принесли на Україну большевики. „Наше Життя“ їх політику, „співпрацю“ оправдує, то так і треба сказати, без баламуства. Колиж осуджує, то нема що спихати помилки несвідомої соціалістичної верхівки на Богу духа винну масу.

ЗА ЯКИХ КОНСТРУКТИВНИЙ ПЕРВЕЇНЬ?

„Українські Вісті“ (22. XI) в наїздницько-войовничу і християнську, то їх нема що „розрізати про Юрія Клена пишуть: „в духовій площині він почував себе покликаним до того, щоб змішанні в українській стихії демонічний і гармонійно-елітський елементи, розрізнити і диференціювати, чіткіше протиставити оден одному, заокруглити, посилити тої другий-який, конструктивний первеїн, що його перевага так потрібна нам сьогодні для перемоги“... Іншаюча на боці Клена, (бо не знаємо, чи він зраджував авторам статі своє покликання), констатуємо, на жаль, що вони непояснюють, що розуміють під тим „демонічним“ і „гармонійним“ елементами“ Коли під ними розуміти дві наші національні стихії, що розрізняв ще Максимович, — стихію

наїздницько-войовничу і християнську, то їх нема що „розрізати про Юрія Клена пишуть: „в духовій площині він почував себе покликаним до того, щоб змішанні в українській стихії демонічний і гармонійно-елітський елементи, розрізнити і диференціювати, чіткіше протиставити оден одному, заокруглити, посилити тої другий-який, конструктивний первеїн, що його перевага так потрібна нам сьогодні для перемоги“... Іншаюча на боці Клена, (бо не знаємо, чи він зраджував авторам статі своє покликання), констатуємо, на жаль, що вони непояснюють, що розуміють під тим „демонічним“ і „гармонійним“ елементами“ Коли під ними розуміти дві наші національні стихії, що розрізняв ще Максимович, — стихію

ОРГАНІЗОВАНИЙ РАБУНОК СОВЄТСЬКИХ ПІДДАНИХ

Як вже приповідала американська преса, в Москві оголошений декрет про грошеву реформу. Має повийтись новий рубль, на який советські „громадяни“ є змушені повимінювати свої оцадності по курсу 10-х дотеперіших рублів за 1 новий. Для банкових депозитів курс усталений 1 до 1-го, взаглядно-залежно від суми-2 до 1-го. Будуть конвертовані і облигації дер-

жавних поживок. Вже перед кількома днями, советське населення облягало крамниці, викупаючи всякі можливі товари. Крім цього декрету, Уряд большевицький заповідає скасування харчових карток. Це буде йому не тяжко зробити, бо обробоване з своїх грошей, населення все одно не буде в стані більше закупути, аніж тепер закупує при істотно карток.

ПРАВДИ НЕ ЗАКРИТИ

КОРОТКІ ВІСТКИ

„На шляху банд УПА“ — під таким наголовком, варшавський тижневик „Хлопска дорога“ (Хлопська дорога) в числі 44. (з 15 лист.), помістив статтю І. Закшевського. Як зрештою, автор накидається на „бандерівські банди УПА“ які „лали й рабували села і містечка, та кругом оставляля за собою пустку“. Між Ярославом а Олешимиами небуло взагалі комунікації — пише автор — бо в терені грасували банди УПА. Словами якогось „обивателя Рудзика“ автор „нарікає“ що, нагоди фронт пересунувся далі на захід, то „бандити знов взяли гору“ і тривожили населення черер два роки аж доки „непрійшли нам з помічю хоробрі жовніри з Корпусу Безпеки“, і тут автор вичислює „геройства“ міліції і війська доконані в боротьбі з „бандами УПА“. Він пише; знищити бандерівців не було легкого справою, утруднював їх ліквідацію гористий й лісистий терен — а сприяло їм місце це українське населення... І чавіть тут, в тій статті що насичена ненавистю до „бандерівських банд“ не в силі автор закрити дійсної правди про УПА. На пе-

ркір власному твердженню, як рівнок брехливим наклепам советської преси, що старастяється несконати „советський народ“ а им більше українців — що УПА це „банди“, які тероризують спокійних мешканців „советського рая“ — сам автор признається, що з УПАрмією солідаризується українське населення, яке „забезпечувало бандерівців харчами“. Але чи тільки харчами?... Автор описує ліквідацію групи „бандерівців“ проводженої відділами польської „безпеки“; „стрінувшись з бандитами, наш вогонь посилюється, на траві вже видніють виразні сліди крови, бандити не можуть нас задержати і утікають. Іс рідшає і показується українське село, до якого прямують і відступають бандерівці. Місцеве українське населення не дивлячись на густі стріли, вибігає масово з хат і старастяється заслонити відступаючих, та утруднює нам нашу акцію“.

Чиж треба ще більшого доказу; Українське населення ризкуючи власним життям, кидається проти польських червоних бандитів, щоб заслонити відступаючих босевиків УПА, які є дійсною визвольною армією українського народу... „І щойно по виселенню

українців — пише автор — можна було приступити до остаточної ліквідації банд“. — Ось як розумують червої наймити: виселювання українців з землі своїх прадідів, кровава ліквідація членів УПА, які „станула гідно в обороні своєї землі, покривджених батьків і матерей — це по іхньому „геройські чини“ польської безпеки, а надподський змаг УПА з насильством кремлівських слуг — це „кровавий терор бандерівських банд“...

...І до сьогодні — кінчить автор — Корпус Внутрішньої Безпеки (?) уніських банд“. „Бандити не мають нічого до страчення, і боряться до останка“ пише автор але поминає він, що боротьба ця це є боротьба свободолюбного українського народу, який справді готовий стратити все, майно і життя, тільки ніколи не зречеться належних йому прав бути господарем на рідній землі. УПА стала виявом його збройного спротиву проти імперіалістичних гітлерівських і сталінських диктаторів, і під стягом пробосвих кличів „воля народам — воля людині“ український нарід веде зятяжну геройську боротьбу за Українську Самостійну Соборну Державу.

*** В Швеції арештовано сімох членів тайної організації, яка помагала утікати з Німеччини націонал-соціалістичним діячам. Их через Данію і Швецію транспортували до Пів. Америки.

*** Сирійське міністерство внутрішніх справ, в наслідок комуністичного заворушення в Дамаску, розв'язало комуністичну партію.

*** Підчас ревізії в советському реп. таборі в Боргард (Франція) між компромітуючими матеріялами, знайдено також пляш замаху на ген. Де-Голя.

*** В Бразилії, підчас ревізії в бюрі комуністичної газети „Трибуна Популяр“ знайдено велике число зброї, в наслідок чого узянено 12 осіб.

*** В Кашмірі, гіндуські війська звели боротьбу з музулманськими партизанами. Партизани відступили залишаючи зоо вбитих і багато ранених.

*** Арабська боївка під проводом Шейка Гассана Саламі, напала і опанувала магазин зброї палестинської поліції в Саламі.

*** В Греції парламент затвердив закон, на підставі якого підчас теперішньої боротьби з партизанами, всякі страйки і підбурювання до них забороняється і буде суворо карати найвищим виміром, включно до каря смерті.

*** Девід Е. Ліліснталь — керівник амер. комісії атомової енергії, заявив що ЗДА продукують тепер нову атомову зброю. Для продукції вживають ураній і плутоній.

МИ ВІРИМО ТВЕРДО В ТВОІ СЛОВА ВЛАДИКО

(Прес. Кир. І Бучко — в Геддінгтон)

Знетерпелівістю наш табор очікував приїзд-нашого Дорогого Гостя Пресов. Кир Івана.

В неділю 7 грудня ц.р., о год. 9.45 хв., повився Іх Екселенції в асисті о. Др. Дячишина в нашому таборі. Таборовики вставились довгими лавами від входової брами аж до церкви. На переді рядів стояв, Коман. табору, о. Бабій та муж. хор.

Хлібом та сілля прийняв Дорогого Гостя Ком. табору п. Мгр. Лозинський, зі словами, „І знову приходиться Вам Дорогий Владико відвідати нас... але всеж таки за дротами... але сподіюся і вірю вте: що теперішні часи є дуже змінилі, та прийде скоро той час, коли будемо Вас Витати на нашій рідній, вільній землі.“ Хор-відспівав „Многая літа“ і забрав слово о. Бабій „Дозвольте привітати мені Вас Екселенце на шкоцькій землі... Далше о. Бабій зясував наше положення на чужині, та закінчючи сказав „З цього серця кличемо-Вітам нам наш Владико!“

Пресов. Кир Іван-благословлячи таборовиків, подався в напрямі церкви. Тут можна було зауважити велике зацікавлення таборовиків, кожний спішився на Архирейське Богослуження, щоб почути Боже слово з уст Владики.

В год. 10. 15 хв. починається Архир. Сл. Божа, Еп. Кир Іванові, служить: о. Др. Дячишин і о. Бабій. По обох сто-

ронах Владики стоять чотири таборовики, тримаючи до послуги Владики: берло, мітру і свічки. В Сл. Божій беруть участь таб. хор і також гості із цив. табору. При кінці Богослуження, Владика з берлом і хрестом в руках — благословить присутніх „Слава Ісусу Христу... Най буде-слава, честь і поклонення Ісусові Христові, що дозволив нам на ту ласку, що можемо щерез стрінутись хоч й на чужій землі... Минає два роки як стрінув я Вас в Ріміні дорогі Братта... Я не міг частійше прийти але я був духом і сердцем своїм коло Вас... Я тішуся, що Господь дав мені ту ласку, що я можу промовити до Вас Боже слово.—Просив мене Св. Отець котрий співчуває долі нашого народу і молиться за нас, передати поздоровлення, — спеціально для Вас рімінів. Св. Отець перед світом заявив, що українські вояки це ніякі гітлірівці, та що укр. вояк хапаючи за зброю, сповнив свій святій обовязок...“

Коли над Вами висіла небезпека, інтервенцією Св. Отець вдвас до найвжичих влад за Вас... То напевно, коли повернусь до Риму, Св. Отець запитає мене — чи Ви здорові, та як поводитьесь Вам...“

Діти, Сини мої... Не падайте духом, хвиля спасення Вам близька... Блиця як хто з Вас догадується...“

— Цей заклик Пресов. Кир Івана-зворушив серця молодих вояків, що аж слезами заливались... — В що мить в кожного знас зродилась думка „Боже... Нехай Твої Святі слова Владико, переміняться вдійсність...“

„Не покладайте надії ні накого. — тільки на Бога Батька нашого“ говорив Владика, „Господь приготовляє для нас вістку і пішле ангели, котрий заявлять; Браття... Вертайтесь в свій рідний край, бо царства сатаній вже немає... На наших землях воює сатана і хоче відібрати віру із наших сердець. Сатана, що мліїони людей винищив-називас себе-батьком-а наших Владик називає; ворогами народу. Він засудив їх каторжними роботами, бо Вони сказали; — З Москви віри не примімаємо... — Наші Герої вперівному бою б'ються і дають світові знати що: Україна ще не вмерла... Ворог нищить все те, що нам рідне, дороге та старастяється нас зневірити... Він розпустив і тут свою сатану, щоб зламати нас... Прохаю Вас, щоб Ви були осторожні... Дякую за привіт і за те, що Ви тут зійшлися на Сл. Божу, бо я прохаю в ній за Вас Бога. Запев-

нюючи нас; „Вірте... А віра в Господа спасе Вас... Кінчаючи Пресов. сказав: „Благословлю Вас і цілий страждолюбий укр. нарід... а зокрема благословлю тих які ще сьогодні боряться на рідній землі, та дають світові знати, що: — Україна ще не вмерла і не вмере. „Архирейська Сл. Божа закінчилась піснями: „Боже вислухай благання“... та „О Сломагай нас“... На закінчення прийняв Дорогого Владики, відбуряв в е л и ч а в и й концерт, який дав Пресов. Кир Іванові — багато приємних та незабутніх вражіннь...“

Пресов. Кир Іван Бучко відіхав... Залишаючи по собі богато пам'яті, які в наших серцях залишаться на довго... Ми віримо твердо в святі слова твої Владико... Та кличемо із наших сердець-Пастирю Батьку наш-ми нерозривні Твої Діти, заопікуйся над нами сиротами...“

В. Н. - ць.

Our English Column

WESTERN DEMOCRATIC
PRESS TAKEN IN BY
MOSCOW.

Concerning the struggle of liberation-fight by the peoples on yonder side of the Russian frontiers, up to now, a story silence has been maintained. These, however are the facts:

The Polish underground movement numbered more than 100,000 armed fighters and Mikolajczik's legal opposition was supported by the whole Polish nation. In spite of this Moscow and the red quislings at Warsaw did not wage war so much against Mikolajczik and the Polish nation, which opposed the Soviets as against General Anders. He is accused of organizing the Polish resistance movement from abroad in order to establish a "capitalistic Poland" with the help of England. No doubt General Anders has acquired great merit during the world war, but he is not considered as a political leader of the Polish nation.

Finland, the Baltic countries, Rumania, Hungary and Yugoslavia, put up stubborn resistance against Soviet Russia; in these countries, national resistance movements exist; but the Moscow Press and its satellites never yet mentioned the names of the actual leaders of this resistance movement.

As a rule the Moscow propaganda systematically aims at one thing: to convince the world opinion of the national struggle of liberation behind the "Iron Curtain" as being only a phantom, an adventure of a few ambitious persons and . . . of the Roman Catholic Clergy which refuses to abandon its lost position without any struggle.

It's nothing serious when Soviet propaganda ventilates something like this. The western reader of

these days knows how to value information issued under a totalitarian regime.

It becomes dangerous when out of touch with the actual condition the western democratic Press is printing false Moscow newspaper-reports without any criticism. A classic example of how the western Press allows itself to be taken in, recent events may prove.

The other day a news item was spread about an heroic march of a detachment of U.P.A. soldiers from the Carpathian mountains as far down as the German frontier. Thousands of miles across forests, mountains and valleys, continually struggling with the Russian-Polish-Czech red detachments and police. They fought their way to Western Europe. This march of the Ukrainian Insurgent Army (U.P.A.) reminds us of Hannibal's and Napoleon's campaigns across the Alps and will cover a glorious page in history. For this is the first time the hermetically closed "Iron Curtain" has been pierced so that the free citizens of the West may hear and see the men that fought for the liberty and sovereignty of all oppressed peoples. But Soviet propaganda has beforehand seen to the wrong orientation of world opinion.

During six long years the U.P.A. has waged war against both the Hitler regime and Russia to pave the way for the establishment of the free Ukrainian State. Its supreme commander, General Taras Tchuprynka, has proved himself to be competent highly talented military man, as he was able to provide the army of Ukrainian people, numbering more than 200,000, with modern equipment and keep it going till now, two years after the conclusion of the second world war. But for six years the Soviet propaganda has spread scraps of information about

"predatory expeditions" and "fire raisings" along the Polish-Russian frontier, about "Bandera gangs." And now the world Press bristles with news, commentaries and articles on the activity of the "Bandera gangs" in Poland, Czechoslovakia and Hungary, about their cruelties and their fictitious leader: Bandera who by some is considered as an Ukrainian revolutionary, by others as an Hungarian general, or as an officer of General Wlassow's army.

You may smile when you read these fairy-tales which remind us of the Baron of Munchhausen. And with such-like tales Soviet propaganda feeds the Western readers, who often without any commentary copy them.

All those fairy-tales, however, were bound to injure the Ukraine, for world opinion is unable to hear the truth about the Ukraine, its army the U.P.A., the underground government (U.H.W.R. — the Ukrainian Supreme Liberation Council) about its efforts for independence.

And still the truth about the Ukraine is simple and not complicated.

During the second world war, the Ukrainian nation was compelled to join issue with both the Germans and the Russians. For that purpose it organised the U.P.A., which under the leadership of General Taras Tchuprynka up to now, has contended to good purpose.

It was under the U.P.A.'s strokes that any other, fell the chief of the S.A.V. Lutze (1943), the Russian Marshal Watutin (1944), and the Vice-Minister of Soviet - Poland, General Swierczewski (1947).

These dates shows the political character of the U.P.A., and for its power and support by the Ukrainian people speaks the fact

that it stood its ground through three years of German occupation and is still standing firm against the Red Terror.

All tales about "Leader Bandera" and his gangs are untrue Stefan Bandera, one of the principal co-operators of the Ukrainian resistance movement, has had no share in the U.P.A. organisation. He never commanded any rebel detachment, for during the organisation he was imprisoned in Sachsenhausen (1941-1945).

To assert that the U.P.A. is a "Bandera gang" is only a Bolshevik manoeuvre for the purpose of minimising the importance of the U.P.A. and its brave achievements and of representing its six years of struggle of liberation as an adventure of a small group of emigrants.

Meanwhile not only the whole of the Ukrainian nation is solidly behind the U.P.A., but all suppressed nations behind the "Iron Curtain" are in sympathy with it and support it. The national resistance movements in the Soviet Union are continually combatting with the Soviet Russian propaganda machine and exert themselves convincing world opinion of the actual state of affairs in the U.S.S.R.

Unless, however, the democratic Press in future rids itself of Bolshevik influence and stop copying her lies without any criticism, these efforts will be in vain, and will the West run the risk of being flooded by the Bolshevik deluge?

ROMAN RACHMANNYJ.

НА ПРЕС-ФОНД

Ми українці в Елбрідж Гостелі, читачі „У.К.“ складаємо добровільні датки на прес-фонд. Зложили в шилінгах: М. Щ. - 5., Мих. М. - 2.6., Мих. К. - 2.6., Вол. З - 5., Вас. М. - 2., Дм. В. - 1., Йос. Р. - 2., Фед. С. - 3., Мих. С. - 1., Йос. М. - 2., Юр. Л. - 1., Вол. С. - 2., Мих. Т. - 2., Вол. Т. - 3, 1.6., Мик. Ж. - 2., Вас. Л. - 1.6., Йос. Т. - 1.9. [Ів. Щ. - 1., Григ. К. - 1., Ів. Л. - 1., Нос. М. - 2., Йос. Ю. Р. - 1., Ів. П. - 2.

Цими своїми скромними пожертвами, хочемо підтримувати „У.К.“ який є сьогодні необхідним часописом в нашій суспільно — політичній житті на еміграції. Бажаємо щоб „У.К.“ розвивався і заповняв порожнечу в наших серцях тут на чужині, наповняв їх змістом життя нашого українського народу що на Рідних Землях, зводить боротьбу за незалежну українську державу. Всіх передплатників і читачів „У.К.“ кличемо піти за нашим прикладом і дати належну матеріальну підтримку, яка є необхідною до дальшого видавання „У.К.“

Від Ред: всім жертводавцям складемо щирю подяку.

КОРОТКІ ВІСТКИ

*** З днем 1 грудня ввійшла в життя заборона пересилати міжнародною поштою цигарки, тютюн і тютюневі вироби на терен Німеччини.

*** В Австрії в виборах до проф-союзів, комуністи потерпіли цілковиту невдачу. Перемогли соціал-демократи, які здобули понад 75 % мандатів, комуністи отримали заведи 12 % мандатів.

*** В північній Греції, комуністичні партизани, дістають постійно допомогу від сусідніх країн, зброю й амуніцію довозять літаки.

*** Польський парламент рішив позбавити мандату і гронадянства посла С. Миколайчика та засудити його на досмертну баніцію.

Пошукуємо земляків з Карпатської України. Відзиватись до: Ред. „Відгук“

Victoria Camp 85
Mildenhall, Suffolk.

ОГОЛОШЕННЯ

УВАГА!
МАЄМО НА СКЛАДІ НЕВЕЛИКУ СКІЛЬКІСТЬ ПРИМІРНИКІВ

М. Лебеда: ІСТОРІЯ УПА
Замовляти в „Основі“. Ціна: 6 ш. 6 п.

ВЖЕ ВІЙШЛА окремим виданням фантастична повість Ю. БАЛКА „ІНЖІНЕР МАРЧЕКО“

Можна набути в „Основі“. Ціна: 2 ш.

Пошукування.

Василько Теодор, син Миколай з с. Бунів, п. Яворів — пошукує рідних і знайомих в Англії і за океаном. Просить писати н адресу:

УМСА HOSTEL MOOTA
СОКЕМΟΥТ, СУМБЕРЛАНД.

„УКРАЇНСЬКИЙ КЛИЧ“
Тижневик українців у Великій Британії
Редагує: Колегія. Видас: Видавництво ОСНОВА.
Умоги передплати: На рік — 1 фунт 8 2 шилінги;
на пів року — 11 шилінгів,
на три місяці — 6 шилінгів,
Подилюче число — 6 пенсів.

Ціна кожного оголошення: 1 пайл на одру шпальту 1 фунт 10 шилінгів.
Дрібні оголошення й пошукування — 3 пенса за слово
Адреса редакції та адміністрації: ОСНОВА PUBLISHING CO., LTD.,
25a, All Saints Road, London, W.11.